

Mezinárodní filmový festival pro děti a mládež Juniorfest je opravdu mezinárodní. Naše porota, která bude sledovat a hodnotit festivalové filmy, se skládá ze všech koutů Světa. Průběžně vám budeme představovat její jednotlivé členy.

V dnešním vydání festivalových novin vás seznámíme s pracovníci norského mezinárodního filmového festivalu pro děti a mládež Kristiansand Film Festival, **Stinou Mikkelsen**.

Měla jste jako malé děvče vysněné povolání? A pokud nebylo přímo výtoučené měla

jste alespoň představu co byste chtěla dělat?

Jako dítě jsem chtěla být kadeřnicí. V pubertě jsem zase toužila stát se masérkou a fyzioterapeutkou (u Italské fotbalové reprezentace). Později se mé sny našťásti stočily jiným směrem. Chtěla jsem pracovat u filmu a cestovat po světě – v tomto smyslu vlastně tak trochu prožívám svůj dřívější sen v současnosti.

Zkoušela jste se někdy dostat do kina na mládeži nepřístupný film?

Ano párkrát jsem se snažila proplížit na film do 15 ti let

nepřístupný, samozřejmě jsem byla mladší a samozřejmě se mi to někdy podařilo, aby mne jindy zase chytili.

Trávila jste v dětství volný čas raději sama s knížkou anebo jste spíše ráda s kamarády venku?

Vlastně obojí, ale opravdu jsem milovala hry s kamarády v lese, který byl našťásti hned za domem mých rodičů.

Byla jste vzornou studentkou, nebo jste třeba taky někdy opisovala?

Snažila jsem se, jak to šlo nejlépe i bez opisování, jednou

mne však chytili – chtěla jsem tenkrát pomoci spolužákovi při písemce z matematiky na základní škole. Byla jsem v tom docela nevině.

Měla jste, nebo jinak – zamilovala jste se někdy bláznivě do hrdiny z knížky nebo filmu?

No jasně! Vzpomínám si, že poprvé jsem se zamilovala do filmového hrdiny. Byl to kluk z filmu Nekonečný příběh, jmenoval se Atreyu a hned jak jsem ten film poprvé uviděla, nedal mi spát.

Denisa Julie Neumannová

Anketa druhého dne Juniorfestu aneb ještě, že ty prince máme

Kdybys byl princ v pohádce, byl bys tak odvážný a troufl si vysvobodit princeznu ze spárů draka? Jak bys to provedl? A co potom s princeznou...?

Emanuel (11 let): „Já bych ho přelstil třeba tak, že bych se někam schoval a pak bych mu mečem usekl hlavu... A princeznu? Tu bych si někam odnesl a vzali bychom se!“

Zdeněk (28 let): „Určitě bych ji vysvobodil - vzal bych si meč a brnění a šel bych na něj! A jestli by byla princezna bohatá, tak bych si ji vzal!“

Matýsek (9 let): „Chytil bych draka do sítě a šel princeznu ukázat moji mamince.“

Martin (37 let): „Asi jako ve všech pohádkách, mečem. Princeznu už ale mám, přeci moji ženu, takže už žádnou další nepotřebuji!“ ©

Stanislav (11 let): „No jasně, vzal bych si kudlu a šel bych do něj. A s princeznou? S tou bych dělal hodně věcí... Třeba se s ní oženil, že jo!“

Fanda (18 let): „Drakovi bych podal zkažené maso, počkal bych až odejde z tohoto světa a s princeznou bych si užil.“

Jarda (4 roky): „Nevím, asi bych mu nožem uřízl hlavu. Princeznu bych vysvobodil a odvedl ji zpátky na hrad. Chci zůstat doma s maminkou.“

Kuba (12 let): „Určitě bych to zkusil. Vzal bych si motorovou pilu a pořádnou výzbroj. Napadnul bych ho ze zadu a uřízal mu všechny hlavy. Princeznu bych pozval do kina.“

Bára Nyklesová a Zuzka Eretová

„Bylo to krásné odpoledne“

Věčný úsměv, film „Jak básníci neztrácejí naději“ a český seriál „Ulice“ – přesně tyto tři věci jsou pro herečku **Michaelu Badínkovou** charakteristické. Právě ona zavítala na Juniorfest a nám, mladým reportérům, nic neuniklo.

Jak se máte?

Děkuji, mám se výborně. Bylo to krásné odpoledne a já děkuji za pozvání, že jsem mohla být u takovéto příležitosti předání hezké ceny Haničky Maciuchové.

Kdybyste měla svůj vlastní festival, na co by byl zaměřený?

No, víte co? Jako dětská tvorba, to je bezvadné, to bych určitě podpořila. Ale já když koukám, tak vždycky na dokumenty, takže paradoxně o přírodě – o zemi, o vesmíru...

Máte ráda spolupráci s dětmi?

Ano, já s dětmi dělám velmi, vlastně od začátku, co jsem se začala věnovat divadlu. A vlastně na Slovensku na konzervatoři jsme měli takové divadlo, kde se dělalo strašně moc her pro dětské publikum.

Denisa Julie Neumannová

Mezinárodní filmový festival pro děti a mládež

JUNIORFEST

pod lupou

7. – 12. listopadu 2014

číslo 2

pondělí 10. 11. 2014

zdarma

Juniorfest v pohádce

Druhý festivalový den se odehrával v duchu pohádky. Potkali jsme se s dětskými postavíčkami z české televize a nejen mě, ale i ostatním dětem vykouzlily úsměv na tváři. Na zámku nás překvapili čerti, kteří nám všem prozradili, co se stane s dětmi, které konají špatné skutky. Zjistila jsem, že čerti nejsou až tak špatní a překonala jsem strach, který jsem z nich vždy měla. Zazvonil zvonec, pohádka je konec a hurá za optimismem sršící Hanou Maciuchovou, která si převzala ocenění Zlatá rafička. Dnešní den jsme si všichni užili a doufám, že takto budou probíhat všechny naše festivalové dny.

Kačka Hřídlová

Anča z Krkonošských pohádek si přijela pro Zlatou rafičku

Dnes nás poctila svou návštěvou paní herečka Hana Maciuchová, a že je to herečka s velkým H! Přišla jako pravá dáma v červeném sáčku a převzala dárky od malých dětiček, které jí k němu jako bonus odřecitovaly básničku. Velkým překvapením pro paní Maciuchovou byla šestice jejích blízkých přátel, mezi kterými byla i její bývalá spolužačka herečka Monika Šváblová. Dvěma hudebními výstupy nás poctil herec Richard Pogoda, jež byl rovněž jedním z hostů. Přes kameru hlavní hvězdě popřála i její sestra a omluvila se za svou nepřítomnost z rodinných důvodů. Paní Maciuchová nám také popsala čtyři fotky ze svého dětství a vyprávěla nám spoustu historek a zážitků jak z natáčení, tak i ze soukromého života. Byly tady k vidění také dva kostýmy z jednoho natáčení. Následovala dloouhá autogramiáda zúčastněných hvězd a potom rozhovory s námi reportéry. Atmosféra byla velmi uvolněná a i tak trochu dojemná. Paní Haně Maciuchové přejeme mnoho skvělých dalších rolí a zážitků a vy nikam neodcházejte a čtete dále, protože vás čeká spousta zajímavých článků!

Zuzka Eretová

BÁJEČNÝ SVĚT ZDEŇKA ZELENKY

Pondělí 10. 11. 2014 od 17:00 hodin / Erbovní sál

Oblíbené filmové a televizní pohádky Čarovné dědictví, Nesmrtelná teta, Kouzla králů nebo Rumpl-cimprcampr mají jedno společné a to jméno režiséra. Pan režisér Zdeněk Zelenka převezme, za účasti svých přátel a kolegů, z rukou ředitelky festivalu hlavní ocenění „Zlatá rafička“. Těšit se můžete na mnoho významných českých herců a hereček, které znáte z filmového plátna či televizní obrazovky. Součástí setkání bude i vyhlášení letošní výtvarné soutěže o hodnotné ceny. Vstupné: 60 Kč

Festivaloví reportéři:

Zuzka Eretová, Kateřina Hřídlová, Dušan Jurečka, Denisa Julie Neumannová, Natálie Nová, Bára Nyklesová, Kuba Písař

Recitující dobrodruh

Na setkání s Hanou Maciuchovou dorazil gentleman **Aleš Vrzák**, rozhlasový režisér a úspěšný recitátor, který byl velice ochotný a poskytl nám rozhovor.

Jste slavný recitátor. Co vám recitátorství dávalo do života?

To nejdůležitější bylo potkání se s texty. Probíral jsem literaturu, poezii, tak i prózu. Získával přehled nejen o literární tvorbě, ale také o situacích, pocitech, o kterých básníci, povídkáři a Romanovci píší.

Když jste recitoval, jaký žánr básně měly?

Komplikované texty jsem upřednostňoval. Pokud chcete znát autory, tak Ivan Diviš a Vladimír Holan.

Stejně jako Hana Maciuchová, která si dnes převzala ocenění Zlatá rafička, jste i vy v minulosti převzal cenu Karla Högera za mimořádný interpretační výkon. Jaké to bylo, když vám ji dali do ruky?

Bylo to výborné. Cena se vlastně udělovala poprvé a já se stal jejím prvním držitelem. Navíc jsem se setkal s paní Högerovou. V té době studium u mě ještě neskončilo a k ceně jsem obdržel i finanční odměnu. Dnes to může znít velmi zistně, ale v té době to velmi potěšilo.

Naty Nová

Ondřej Kepka: „Natíral jsem židle sousedům“

Modrooký Honzík z Arabely alias Ondřej Kepka se nám svěřil, že kdyby mu nevyšel doktor nebo učitel, byl by určitě natěrač!

Co se Vám více zamlouvá? Divadelní nebo filmová režie?

Jsem vystudovaný filmový režisér, takže pokud něco umím tak to bude spíš ta režie filmová. Zkoušel jsem zrežirovat asi čtyři divadelní předsta-

vení, zkušenosti tedy nějaké mám a obdivuji všechny divadelní režiséry. Je to jednodušší v tom ohledu, že se pracuje s méně lidmi ale je to všechno takové víc svázané, zvlášť dneska, když se řeší peníze a všechno.

Na co nejraději vzpomínáte z natáčení Arabely?

Asi to opravdu bude setkání s úžasnými osobnostmi, které bych nikdy nepotkal, protože mi bylo kolem dvaceti, tudíž když jsem končil vysokou školu tak už většina z nich nežila. Když jsem začínal v šesti letech, měl jsem tu čest setkat se se skutečnými legendami jako je například Rudolf Hrušínský nebo Ladislav Pešek. Je to tedy určitě profesionalita a klasika, se kterou se tehdy pracovalo.

Kdybyste nebyl ani u filmu, ani u divadla, kde jinde by Vás to bavilo?

Já bych byl asi doktor, pokud bych zvládnul vystudovat medicínu. Mnozí lidé do mě vkládali velké naděje, že bych na to skutečně měl, protože mi docela šla chemie. A pokud bych nezvládnul doktora, byl bych učitel. To vlastně uplatňuji i dneska, učím svůj obor, tedy režii na různých školách. A pokud by nevyšlo ani to a měl bych dělat nějaké řemeslo, asi bych byl malíř. Myslím, že nejvíc toho vymyslím hlavou a ne rukama, ale byl bych malíř nebo natěrač. Líbí se mi, když na věcech vidím pokrok práce, když získají nový vzhled. Sou sedí si ke mně dokonce dávali natírat a lakovat židle.

Zuzka Eretová

Na zámku se rozpoutalo peklo

Dnešní podzimní chladné odpoledne se otevřely brány zámku Horšovský Týn postavickám z České televize, díky kterým to tady celé ožilo. Nejen děti, ale i dospělí byli najednou v jiném světě. Mohli se pozdravit např. s Maxipsem Fikem či Křemílkem a Vochomůrkou a zeptat se jich, jaké je to žít v pohádce. A koho zajímalo, kolik Večerníček vyjde schodů, neotálel a vyrazil za ním. Na nádvoří si děti mohly vytvořit náramek nebo drobné zvířátko z barevných gumí-

ček. Po celou dobu jim ochotně pomáhala a dávala rady věčně usmívající se pirátka.

Aby toho nebylo málo, v Erbovním sále byla k vidění první dvouminutovka letošního Juniorfestu a také se zde uskutečnilo divadelní představení „Čertovská pohádka“. A co by to bylo za čerty, kdyby neměli peklo plné hřištníků. Takový osud potkal i Honzika. Představení mělo za úkol připomenout dětem, aby byly hodné a nezlobily své rodiče. Divákům a hlavně dětem se pohádka líbila a tak doufáme, že si z ní vzali alespoň ponaučení.

Naty, Kačka, Denča

Milovnice Laurela a Hardyho zavítala na Juniorfest

Třetí den na našem Juniorfestu, se uskutečnilo sváteční setkání s **Hanou Maciuchovou** a jejími dlouholetými přáteli, kteří se přijeli podívat na předání Zlaté rafičky, již herečka obdržela.

Bylo pro vás překvapující, když jste zjistila, kolik vašich známých vás přijelo podpořit na předání Zlaté rafičky?

Bylo to pro mě velké a velmi milé překvapení.

Díváte se někdy na filmy nebo pořady ve kterých jste

hrála? Jaký je to pocit vidět se na plátně?

Na některé se dívám, protože je až neuvěřitelné, že určité inscenace jsem odehrála před padesáti lety, což je téměř půl století. Takže se podivuji nad tím, jak jsem vypadala a také jak jsem hrála, ale musím říct, skromně, že velké dluhy jsem nepocítila.

Máte raději filmy, které jsou natočené v současné době nebo ty starší? A proč?

Já o filmech moc mluvit nemůžu. Co se týče mé profese, tak mám pocit, že jsem natočila tolik filmů, že to ani nedokážu spočítat, ale jsem filmová fanylnka. Od mládí, kdy jsem milovala filmy Laurela a Hardyho nebo dokonce i sketche Chaplinovy, potom nádhernou filmografii Felliniho, Antonioho,

všechny tyto krásné filmy, které vlastně jako formovali mou touhu se této profesi věnovat. Ale současné filmy skoro nestíhám, protože někdy prosvihnu premiéru a ty které opravdu toužím vidět, tak na ty číhám, abych si je potom koupila jako DVD.

Jak by vypadal Váš ideální den?

Tak měla bych dvě touhy - jeden den by byl pracovní a druhý odpočinkový.

Pracovní by byl, abych mohla vstávat až v sedm a potom bych normálně fungovala, takže bych třeba šla na zkoušku do divadla, jela točit do Hostivaře, potom bych šla s přáteli na velmi dobrou večeři a nakonec bych si v noci pustila nějakou nádhernou hudbu. Třeba McCaslina nebo Antonína Dvořáka.

Když by to byl den, kdy bych nemusela pracovat, tak bych jela na chalupu a tam vyběhla do přírody, taky plela záhony nebo sekala trávu. Odpoledne bych uvařila výborný oběd a pozvala přátele a večer bychom zašli třeba do kina.

Co si myslíte, že dětem může dát Juniorfest?

No myslím si, že je může inspirovat, může jim dát přehled přes různé filmy, přes herce, kteří v nich hrají. Můžou se také setkat s lidmi, se kterými se do té doby neměli možnost poznat a můžou se od nich lecos dozvědět a taky se jich zeptat na něco co je zajímá a můžou dokonce ti lidé i potencionální diváky Juniorfestu inspirovat.

Bára Nyklesová

FILMOVÉ PROJEKCE – PONDĚLÍ 10. 11. 2014

HORŠOVSKÝ TÝN
LEGO PŘÍBĚH
14.30 Zámecké kino

Příběh filmu sleduje osudy Emmeta, obyčejné, pravidel dbalé a dokonale průměrné mini-figurky LEGO, která je omylem považována za nejvýjimečnější osobu, která jediná může zachránit svět. Je odveden do společenstva cizinců, kteří se vydali na velkolepou výpravu proti zlému tyranovi. Emmet je na takovou cestu až k popukání zoufale nepřipraven.

Vstupné: 30 Kč

PLZEN
IMAGINAERUM
19:00 Meeting point, náměstí Republiky
Imaginaerum je fantasy dobrodružství umocněné hudbou symphonic metalové kapely Nightwish. Umírající hudebník Tom se v komatu ocitá ve zvláštním imaginárním světě, ve kterém cestuje zpět do svého dětství. Jak se propadá hlouběji do snu, jeho fantazie se začne prolínat s realitou a minulostí.

Vstupné: 30 Kč

mi uprchlými židovskými dětmi snaží přežít do konce války. Hlad a zima Srulika ale přinutí, aby se vrátil zpátky do civilizace, kde si musí změnit jméno na Jurek Staniak a předstírat, že je sirotek z katolické rodiny. Ve vesnicích potká lidi, kteří riskují vlastní životy, aby mu pomohli, ale i ty, kteří ho zradí. Dojemný a zároveň inspirující příběh o cestě jednoho chlapce, který musel ze dne na den dospět, aby přežil.

Vstupné: 30 Kč

DOBŘANY
HORIZON BEAUTIFUL
20:00 Kino Káčko

Fotbalový boss Franz se vydává do Addis Abeby v rámci svého propagačně-charitativního turné. Pro Admassu, obyčejného

12letého kluka z ulice, který sní o vstupu do velkého fotbalového světa, je to jedinečná šance předvést mu své umění a stát se fotbalovým profesionálem. Když ho Franz ignoruje, Admassu přesvědčí partu výrostků, aby Franze unesli. Myslí se, že když pak Franze sám osvobodí, otevrou se mu dveře do fotbalového nebe. Události však nabudou nečekaný spád a oba dva se ocitají uprostřed divoké etiopské přírody.

Vstupné: 60 Kč

SETKÁNÍ S TVŮRCI FILMOVÉ POHÁDKY TŘI BRATŘI

Pondělí 10. 11. 2014 od 15:00 hodin

Kino Káčko

Filmovým hitem letošní sezóny se stala nová filmová pohádka režiséra Jana Svěráka „Tři bratři“. Vzhledem k tomu, že se JUNIORFEST koná ve třech městech, tak se podařilo nelehkým kouzlem pozvat tvůrce této pohádky do Kina Káčko. Svoji účast přislíbili: Zdeněk Piškula, David Matásek, Veronika Kubařová, Jiří Lábus a mnoho dalších, kteří do poslední chvíle doufají, že se tohoto jedinečného setkání budou moci zúčastnit.

Vstupné: 60 Kč